

wokół... pokerowe twarze
rozmyślałam... romansuję...
Ameryka wszystko ma
nikogo nie potrzebuje

staram się...
odtworzyć w pamięci
zamazany obraz szczęścia
skłonna sprzedać swoją używaną duszę
zapropnowałam...
nawet diabeł nie chciał
kobietko kochana
po co mi twoja dusza tak zmaltretowana?

podnoszę się...
upadam
podnoszę... kolejny raz
otrępuję kurz zawiści...
wznoszę na skrzydłach Pegaza
bojąc się znaleźć na dnie
tam też nie ma spokoju
byłam
sprawdziłam
usłyszałam pukanie... od dołu

Sen

jesteś...
tęczą w moich snach
ciepło czerwieni
miłość przypomina
spokój fioletu... zieleni
żółty... ze zdradą kojarzę kochanie
tęcza urzeka barwnością
wychodzę jej na spotkanie

jesteś...
perłą w moich snach
kształtną
delikatną
fascynującą
piękną
naturalną
oszlifowaną
nie sztucznie wyhodowaną

w moim błogim śnie
dotykami twych ust
delikatnie...
jak smyczek
struny stradivariusa
budzę się...
znikasz...

Reinkarnacja

nie do wiary...
przez minione dziesięciolecia
żyje we mnie smutna
niekochana
mała dziewczynka reinkarnowana

wyraźnie czuję...
to dziecko
czegoś potrzebuje
bywa... że płacze, czasem się złości

nie mogę dać tego, czego nie mam
a nie mam... miłości
staram się być dobra, czuła, wyrozumiała

naprawdę rozkoszna jest ta mała

pojawia się i znika, by się na nowo zjawić
wszyscy... dorośli i mali
chcemy być dostrzegani
pieszczeni, kochani...
niezapomniani...

Ptacom podobna...

gwiazdom... odebrałeś blask

tęczy... kolory
dni pozbawieś sensu
treści... wieczory
różom... odebrałeś urok
Chanel 05... zapach
duszę napełnieś lękiem
wiem... co to strach

lękam się dnia... nocy się lękam

potrawy... bez smaku
melodie... bez dźwięku
bezkres mnie pociąga
jestem...
ptacom podobna

Renata Grześkowiak

Zostawmy kwiaty na łąkach

Pragnę zobaczyć w twoich oczach
nie ogień ani iskry,
nawet nie miriady gwiazd.
Pokaż mi bezpieczeństwo wspólnych nocy
i poranki znaczone pocałunkiem.

Mam nadzieję odkryć w twoim sercu
nie obietnicę cudownej przyszłości,
ale ochotę na wspólną wędrówkę.
Nie zajmuj dłoni pękami kwiatów,
zostawmy je na łąkach.
Weź moją rękę.
Pójdę.

Cisza

z zarumienionym policzkiem
z wiele mówiącym spojrzeniem
z kierunkiem w głąb siebie

a na zewnątrz
tylko poezja
wyływa

Pustka

rozsypało się
a jeszcze nie zdążyliśmy usypać

nasze dłonie złożone do dziękczynienia
biały obrus – tylko położyć na stół
którego zakup odwlekano zbyt długo
wszystko można zebrać
puzzle mak groch z kapustą
łyzy w rękaw powiernika

sen wróci po czasie
bo człowiek całe życie sposobi się

do snu
śmiesz i swoboda mają trudniej
tych nie da się przymusić
one z duszy wychodzą a dusza umarła

boję się pytania – co słycać
bo głuchota wewnątrz taka
że lękam się zaglądać do własnego wnętrza
nawracające myśli jak kołowrotek zawijają smutek

żał zażenowanie
niewiarygodne jak szybko można zmienić
nadzieję w pustkę

Gałgankowy Anioł

Mój anioł wykuł się ze skorupki
Delikatny jak tchnienie
Trzymam go w gałganku
By nabrał sił i wzniósł się
Na swoich mizernych skrzydełkach
Mój skorupkowy anioł dał mi duszę

Kruchą jak porcelana
Dał oczy łatwe do wzruszeń
I ramiona otwarte na ból i śmiech
Mój kruchy gałgankowy
Najpiękniejszy z pięknych
I najmiłszy z miłych
Kiedy chwytą moją dłoń
Idę wszędzie dokąd mnie prowadzi

* * *

Bezpańska Poetka,
zatrwożona, wyjrzała przez okno.
– Już tak późno,
a jeszcze nie wrócił
mój Spokój Ducha...

Omdlenie

Bezpańska Poetka pozwoliła,
by rozum zламаł skrzydło duszy,
obnażając jej smutne położenie...
Zemdlała.

W całym ogrodzie zaczęły obumierać pąki
nierozwiniętych kwiatów,
zbyt głęboko wrosły
w twardy grunt rzeczywistości.

Bezpańska Poetka przyjęła do serca
słowa Grajka, by nie zapomniać
jego przestrzeni
własną samotnością.